

Nieuwsbrief zendingscommissie

Op D.V. zondag 11 augustus wordt in onze Hervormde Gemeente Strijen tijdens de kerkdiensten weer de jaarlijkse Zomerzendingen gehouden. Deze collecte is bestemd voor de familie Barth, die namens Care4Malawi uitgezonden is en voor Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

U kunt via deze nieuwsbrief meer over deze personen en hun werk lezen en zij hopen dat u hen d.m.v. de zendingen wilt ondersteunen!

Op 30 juni ging Rik Mager voor in de ochtenddienst in Strijen, waarna tijdens een samenzijn met de gemeente in Salvatori, Rik en Caroline terugblikten op hun werk in Rwanda. Ook hoorden we hoe ze de draad weer oppakken in Nederland. Met deze bijeenkomst is de ondersteuning van Rik en Caroline vanuit Strijen ten einde gekomen. Ze bedanken u hartelijk voor uw steun in de afgelopen jaren!

Later dit jaar zullen we ook een ontmoeting hebben met Karsten en Irene, die in het najaar op verlof zijn in Nederland. Daarvoor kunt u 22 september in de agenda noteren, ze zullen dan hun aandeel hebben in een kerkdienst.

Uw donatie voor de zendingen kunt u overmaken op het bankrekeningnummer NL78 RABO 0361 8617 10 (Herv. Gem. Strijen, zending) of via de volgende link:

<https://www.hervormdstrijen.nl/diensten/collectes>.

Zendingen zijn geen mensenwerk, maar God maakt wel gebruik van mensen. En uw gave wil Hij daarvoor ook gebruiken!

Wilt u ook meebidden voor hen en voor allen die in de zending werkzaam zijn?

Voor contact met de zendingencommissie is het e-mailadres:

zendingencommissie@hervormdstrijen.nl.

U kunt via bovenstaand e-mailadres ook een papieren versie van deze nieuwsbrief opvragen.

Meer informatie is ook te vinden op onze website:

www.hervormdstrijen.nl/evangelisatie/zendingencommissie.

Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

Aantrekkelijk volk

Er is weinig uitzicht voor de jongeren in de Garni stam in het noord-oosten van het land. Geen werk, geen toekomst, niets te doen. Vrijwel alle jongeren zijn verslaafd aan drugs; wat moeten ze anders? Abin was de belangrijkste handelaar in drugs in de gemeenschap; jong, maar gevreesd door iedereen. En toen vertelde iemand hem een verhaal uit de Bijbel. En nog een. En nog een. En toen hij het verhaal van Jezus die stierf hoorde, brak er iets in Abin. Abin gaf zich over aan God, liet zich dopen, en, tot grote verbazing van de gemeenschap, werd een nieuw mens. Een nieuw, aantrekkelijk mens, die anderen in de gemeenschap een nieuwe hoop gaf.

Op meerdere plekken mocht Irene de afgelopen maanden bezig zijn met de verhalen over Abraham. Dat ‘moeilijke, enge oude testament’, zoals sommigen zeiden, ‘wat heeft ons dat nu nog te zeggen?’. De eerste verhalen waren soms lastig: steeds maar weer dat verbond, en die beloftes, en die zegen voor alle volken..., maar waar gaat het nou eigenlijk over? Tot we bij de tweede helft van Genesis 18 komen. Opeens wordt daar echt duidelijk wat Gods doel is met Abrahams nageslacht: een aantrekkelijk volk worden, dat de wereld zal laten zien wat er gebeurt als je je houdt aan Gods goede regels. En Abraham mag meteen in praktijk brengen wat het betekent om een zegen te zijn tot andere volken, wanneer God hem de kans geeft om te bidden voor de mensen in Sodom!

Het handjevol christenen in Garni mag bemoedigd zijn. Misschien zijn ze maar een heel klein clubje, maar wanneer ze zich realiseren dat 10 mensen genoeg is voor God om een hele stad te sparen, kijken ze opeens heel anders naar

zichzelf. Zou dit kleine clubje zo aantrekkelijk kunnen worden dat God door hen nog veel meer jongeren zal bevrijden van hopeloosheid? Het begon met een drugsdealer. Wie volgt?

Van wonder tot verwondering

Lacnat en zijn vrouw waren tot geloof gekomen zoals zovelen: door een genezing mee te maken. Een kennis die zelf tot geloof gekomen was had gebeden voor een langdurige kwaal waar Lacnat aan leed, waarop Lacnat daar voorgoed van af was. Dankbaar en enthousiast begonnen ze naar de kerk te gaan; maar na een aantal jaren ging het mis. Lacnat

deed een greep in de collectezak, en werd de kerk uitgezet. Vijf jaar lang was Lacnat de kerk en zijn geloof kwijt; tot op een dag iemand hem uitnodigt om bij een groepje te komen dat naar bijbelverhalen luistert. De leider van de groep vertelt het verhaal van Zaccheus, en Lacnat en zijn vrouw zijn tot in het diepst van hun ziel geraakt. Is er vergeving mogelijk voor hun misstap? Als Jezus Zacheüs accepteerde, accepteert hij hen dan ook? De groep bevestigt dit voor hen, en Lacnat en zijn vrouw ontvangen vergeving en bevrijding van hun schaamte. Hun geloof begon met een lichamelijke genezing, maar het nieuwe leven begint pas echt nadat ze geraakt worden door Gods woord.

Waarom heeft het vertellen van Bijbelverhalen zoveel invloed, vaak meer dan de invloed die een preek op de mensen heeft? Een preek die vertelt dat je goed moet omgaan met financiën, dat je je fouten moet erkennen en dat er herstel tot de gemeenschap mogelijk is, raakt het *hoofd*; maar een verhaal over een persoon die zelf door deze situatie gegaan is, raakt het *hart*. Het leidt tot verwondering en dat gaat diep.

We voelen ons bevoorrecht dat we dit hier van dichtbij mogen meemaken en uw gebed en steun maakt dat mogelijk!

Om te bidden en danken:

- We danken God voor de verhalenverteller die Lacnat uitnodigde. We bidden dat de vertellers steeds weer moed hebben nieuwe “Lacnats” uit te nodigen.
- We bidden dat de trainingsmaterialen en trainingen zelf de vertellers goed mogen toerusten.

Een hartelijke groet vanuit Azië. We zijn diep onder de indruk van het grote bedrag dat via Wycliffe voor het werk hier is binnen gekomen vanuit Strijen: Wat geweldig! We zijn dankbaar voor de trouwe steun van de gemeente Strijen en kijken ernaar uit om op DV 22 september over het werk te komen vertellen en (een deel van de) gemeente te ontmoeten!

Sjalom,
Karsten en Irene

En wat doet Karsten ook alweer?

Karsten houdt zich als leidinggevende binnen de organisatie vooral bezig met de grote lijnen. Hij richt zich met name op 3 prioriteiten:

1. **Lokaliseren:** het werk van onze organisatie moet in elk land zoveel mogelijk geleid worden door mensen uit het land zelf.
2. **Kerk:** kerken zijn geen passieve ontvangers van de Bijbelvertalingen, maar moeten een grote stem hebben in wat er nodig is, welke manier en stijl van vertalen voor hen het beste is, etc.
3. **Financiële gezondheid:** de organisatie moet minder afhankelijk zijn van een paar grote donoren in rijke landen maar een verscheidenheid aan bronnen hebben.

In de praktijk heeft Karsten elke dag veel gesprekken via Zoom, verwerkt vele e-mails, schrijft documenten en reist hij veel om leiders en partners toe te rusten en met hen beslissingen te nemen.

Daarnaast werkt hij ook als onderwijsconsultant. Op de foto, in blauw, is hij deel van een consultatie over leeswetenschappen. Zoek hem ook maar eens op via [LinkedIn](#)

Nieuwsbrief juli 2024

Care4Malawi is een stichting die zich inzet om in Malawi hoop, herstel en blijvende verandering te brengen bij mensen bij wie gebrokenheid is ontstaan door criminaliteit. We doen dit werk vanuit het Evangelie van Jezus Christus in samenwerking met Prison Fellowship Malawi en andere lokale partners.

Benieuwd naar onze eerste 3 maanden in Malawi? Lees met ons mee in deze nieuwsbrief.

De eerste 3 maanden

Pas waren we bij een Nederlands stel op bezoek. Zij stelden ons de vraag: *'En...hebben jullie de 3 maanden dip al gehad?'*

Eigenlijk gaat het erg goed met ons. Toch herkennen we wel wat dingen die ontstaan na 3 maanden. De energie en adrenaline die we in het begin hadden om al het nieuwe aan te gaan wordt wat minder. En de tijd die we kwijt zijn aan auto-reparaties, politiecontroles of het regelen van (in NL) eenvoudige dingen zorgt soms voor frustraties. Het confronteert ons met onze Nederlandse mind-set. Waar wij gewend zijn aan bepaalde structuren en het liefst snelle kant-en-klaar oplossingen, moeten we ons overgeven aan de werkwijzen hier.

Zitten we in een dip? Nee, dat niet. We beseffen dat dit erbij hoort en moeten leren om dit te accepteren. Dit gaat de ene keer beter dan de andere. Het is een goede oefening in geduld en verwachtingen bijstellen.

Wat ook helpt is terugkijken. Want als we zien hoe de afgelopen 3 maanden zijn verlopen, kunnen we alleen maar dankbaar zijn. Voor de goede start van de kinderen op school, het fijne huis waar we in mogen wonen, de kennismaking met het werk bij Prison Fellowship, de contacten die we hebben gelegd en de hulp die we krijgen aangeboden... Het heeft gezorgd dat we als gezin een zachte landing hebben gehad en een goede start hier in Malawi!

Relaties

De afgelopen maanden hebben we veel mensen leren kennen. Het maakt ons extra bewust van het belang van relaties. Naast de groeiende band met zijn directe collega's van Prison Fellowship heeft Jan-Willem afgelopen periode veel contacten gelegd met mensen die lokaal betrokken zijn in het gevangeniswerk en/of herstelrecht.

Inspirerend en leerzaam om hun praktijkervaringen te horen. Verhalen van gevangenispredikanten, vrijwilligers en 'gemeenschapswerkers' zoals Lawrence. Een jongeman die wekelijks de dorpen ingaat om o.a. leiders in

scholen en dorpen te trainen in het omgaan met conflicten. Niet door de focus te leggen op het 'straffen', maar door te kijken wat er nodig is om onderlinge relaties op een vreedevolle manier te herstellen.

Ook de ontmoeting met Rammey was bijzonder. Een gepensioneerde man die elke dag (behalve zaterdag) gevangenen bezoekt. Vol passie vertelde hij over de gedragsverandering die hij waarneemt als hij aandacht heeft voor hun persoonlijke verhalen en het Evangelie met hen deelt. Zijn geloof drijft hem steeds opnieuw een luisterend oor te bieden en levenslessen te delen.

De gesprekken van afgelopen tijd zijn essentieel om een beter begrip te krijgen van de cultuur en behoeften die er leven. Ook geeft het waardevolle input voor het project wat we samen met Prison Fellowship aan het opzetten zijn.

Uitgangspunt voor Care4Malawi is dat we bijdragen aan het herstellen van gebroken relaties tussen mensen als gevolg van criminaliteit. Door alle gesprekken heen wordt steeds helderder hoe we thema's als schuld, schaamte, verantwoordelijkheid en vergeving kunnen benaderen op een manier die aansluit bij de leefwereld van mensen in Malawi. En waar we rekening mee moeten houden. Zo werd het belang onderstreept om gemeenschaps- en religieuze leiders actief te gaan betrekken bij slachtoffer-dader mediation en familiegesprekken. Vanuit hun gezaghebbende rol kunnen zij een sleutelrol vervullen in een succesvollere integratie en acceptatie van ex-gevangenen binnen gemeenschappen.

Ontmoeting met gevangenis directrice Graham

Met Rammey en Jan-Willem bij Blantyre prison

Bezoek aan een 'hervormings' centrum voor kinderen die op jonge leeftijd delicten hebben gepleegd

Half-Way House

Het werk van Jan-Willem zal vooral plaatsvinden in het Half-Way House (HWH). Vanaf 1 augustus wordt hier een nieuwe groep van 100 gevangenen verwacht. Zij worden geselecteerd uit gevangenisstraf uit heel Malawi en zullen hier het laatste jaar van hun strafverblijven. Het Half-Way House is een waardevol en uniek programma waarin gevangenen de kans krijgen een in Malawi erkende beroepscurso te volgen. Bij het halen van hun diploma krijgen zij letterlijk en figuurlijk 'tools' mee (vaardigheden en gereedschappen) die hen in staat stellen om na vrijlating zelfstandig in de gemeenschap te functioneren. Dit draagt bij aan het een betere re-integratie en het voorkomen van nieuwe criminaliteit.

Dat dit voor veel gevangenen en hun omgeving levens veranderend kan zijn, mocht ik van dichtbij zien tijdens een 2-daags veldbezoek. Om te monitoren hoe de re-integratie verloopt, bezocht ik samen met collega's een aantal ex-gevangenen van het HWH in hun dorpen. Het was prachtig om te zien hoe mannen als Chipiro na 8 jaar gevangenisstraf, met hulp van het HWH, zijn eigen lasbedrijf kon starten. Waar hij in het begin geen opdrachten kreeg vanwege zijn stigma 'ex-gevangene' was er een dorpsleider die hem een kans gaf. Hij gaf hem de opdracht een raam te maken voor zijn huis. Toen hij goed werk leverde, won hij langzaam het vertrouwen van de rest van de gemeenschap waar hij nu, samen met zijn gezin, weer volwaardig onderdeel van is.

Toch zijn het niet alleen maar positieve verhalen. Zo ontmoetten we de 19-jarige Peter zichtbaar gewond in een politiecel. Nadat hij afgelopen januari het HWH verliet, was hij drie keer gearresteerd voor diefstal.

Toen hij de vierde keer een zonnepaneel stal, werd hij door dorpsbewoners flink in elkaar geslagen. Volgens de politie kwamen zij net op tijd tussen beiden om te voorkomen dat hij werd doodgeslagen.

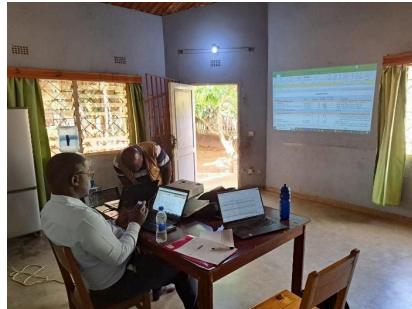
Deze reactie van dorpsbewoners wordt ook wel 'mob justice' genoemd en komt veel voor in Malawi. Het is een vorm van vergelding waarbij een menigte het recht in eigen hand neemt. Als een persoon verdacht wordt van een misdaad (of er zijn slechts geruchten, ingegeven door jaloezie of verkeerd begrepen feiten) reageert de menigte door hem te vernederen, te slaan, uit te kleden of zelfs te doden. Er is geen limiet aan de straf omdat de stemming wordt bepaald door de menigte. Daarnaast krijgt de verdachte niet de kans zich te verdedigen omdat het plaatsvindt zonder enige vorm van een eerlijk proces.

De veldbezoeken gaven inzicht in de complexiteit die er is rondom re-integratie van ex-gevangenen in Malawi. De insteek is om de programma's van Prison Fellowship, zoals het HWH herstelgerichter te maken. Niet alleen door op de dader te focussen, maar ook pro-actief slachtoffers, hun familieleden en gemeenschappen te betrekken. De vele verhalen over uitsluiting en mob justice laten zien dat hier in Malawi grote behoefte aan is. Het sterkt ons in de missie om te investeren in de gebroken relaties en een barmhartige, herstelgerichte reactie op misdaad aan te reiken. We geloven dat dit uiteindelijk ook duurzame hulp is. Herstelde relaties brengen blijvende verandering tot stand en kunnen de cirkel van criminaliteit doorbreken.

Kijk op onze website voor het filmpje met een rondleiding door het Half-Way House, gemaakt door Jan-Willem.

Jan-Willem deelt zijn kantoor in Balaka met Precious

Projectvoorstel bespreken met collega's via de beamer

Collega's op bezoek bij ons thuis

Onze kinderen

De kinderen zijn op school in het laatste schooltermijn (term 3) ingestroomd en ook hier is nu een zomervakantie aangebroken. We genieten ervan om te zien hoe ze op natuurlijke wijze steeds meer Engels begrijpen en (onbewust) woorden beginnen te gebruiken. De leerkrachten zijn positief over hun instelling op school en de vooruitgang in 3 maanden tijd.

In september gaan ze naar groep 4 (Matthias) en groep 2 (Jolinde en Livia). Ze krijgen vriendjes op school en beginnen te vragen om na schooltijd af te spreken. Opnieuw bijzonder om te zien dat spelen universeel is en dat taal dat niet belemmert. Ondanks dat we wisten dat kinderen veerkrachtig zijn, blijft het ons verbazen hoe goed ze zich hebben aangepast in een compleet veranderd leven.

De mogelijkheden om buitenshuis dingen te ondernemen zijn beperkt. Daarom probeert Klarinda in de vakantie een thuisprogramma met de kinderen te doen waarbij we Engels blijven oefenen, knutselprojectjes doen en de kinderen verantwoordelijkheid geven voor allerlei klusjes.

Van de voorzitter...

Een plan maken

Voordat destijds mijn eerste zeilles begon dacht ik, dat we binnen vijf minuten weg zouden zeilen. Dat liep anders. Het duurde een uur voordat alles over de boot, de zeilen de lijnen en de discipline aan boord was uitgelegd. Ongeduldig begon ik daarna het grootzeil te hijsen. Echter de instructeur keek over het water, en zei: "Wacht nog even, voordat we afvaren gaan we eerst een plan maken". Waar willen we naartoe, hoe staat de wind en hoe verdelen we de taken?

Vanuit deze ervaring vind ik het mooi om te zien hoe Jan-Willem stap voor stap te werk gaat voordat het echte werk in Malawi begint. Eerst ervaren hoe de cultuur in Malawi werkt, wie er bij het werk betrokken moeten worden, en hoe. Wat is ter plekke gebruikelijk en op welke wijze reageer je op zaken die je net iets anders wilt dan dat degenen met wie je in Malawi gaat werken aan je voorstellen. Een boeiend proces.

Jan-Willem schrijft op dit moment, samen met Rodrick Zalimba (Malawische directeur) van Prison Fellowship, een gedegen projectplan. Waar nodig wordt soms raad gevraagd aan mensen met Malawi-en of bredere Afrika-ervaring. In augustus komt de eerste groep gevangenen naar het Halfway House. Dan kan het grootzeil worden gehesen. Er is dus gezaaid, maar Hij moet de wasdom geven. Wij vragen u om te bidden om Gods Zegen over dit plan en de samenwerking.

Onderaan deze nieuwsbrief ziet u, hoe u indien u dat nog niet hebt gedaan, ook financieel kunt bijdragen. Of als u vragen heeft belt u mij of mailt u mij gerust.

Hartelijke groet,
Cees de Mooij (Voorzitter en fondsenwerver Care4Malawi)
06 515 00 842 | cees@care4malawi.nl

Dankpunten

- Goede start de eerste 3 maanden, zowel in privé als werk.
- Veerkracht van de kinderen en inpassing op hun nieuwe school.
- Bereidheid tot hulp en contacten van de mensen om ons heen.
- De steun, medeleven en gebed uit Nederland.
- Voorzienigheid op financieel vlak.
- De rust en bevestiging die we ervaren dat het goed is om in Malawi te zijn.
- Ontvangen werkvergunning voor Jan-Willem.

Gebedspunten

- Goede voorbereiding en start van het programma (augustus) met de gevangenen in het Halfway-House.
- Een goede invulling van de lange zomervakantie wanneer de kinderen vrij zijn en het continueren van het leren van de Engelse taal.
- Het voedseltekort in Malawi als gevolg van de droogte van de afgelopen maanden.
- Minder auto 'issues' en wijsheid in keuzes die we hierbij maken.
- Groei in geduld 😊.
- Goede gezondheid.

Steunen

Wilt u ons steunen? Dat kan op verschillende manieren. Kijk op onze website, www.care4malawi.nl, hoe u ons kunt steunen. Wilt u gelijk een gift overmaken? Dat kan via onderstaande QR-code of via:

NL07 RABO 0371 3461 93

t.n.v. Stichting Care4Malawi

Heeft u vragen? Neem dan gerust contact op met Cees.

Cees de Mooij | 06 515 00 842 | cees.demooij@outlook.com

Bedankt voor uw betrokkenheid

Volg ons op Facebook en/of Instagram en blijf op de hoogte!